1984 மார்ச் 7] [எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

மன்றத்திற்குச் சென்று தடை கேட்டார்கள். தடை கோரிக் கையை ரத்து செய்து விட்டார்கள். ஆகவே, இந்த சட்ட முன் வடிவை நீங்கள் ஆதரித்து நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் . பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

" தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 11/1984) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறை வேற்றப் பெற்று, சட்டமுன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவு 2 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் ; துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

" தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 11/1984) நிறைவேற்றப் பெற வேண்டும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன் வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

7. அரசினர் தனித் தீர்மானங்கள்

(அ) 1974 ஆம் ஆண்டு நீர் தூய்மை கெடுதலைத் தடுத்தல்—கட்டுப் படுத்தல்) சட்டத்தில் (மத்திய சட்டம் 6/1974) செய்த திருத்தங்களை தமிழ்நாட்டில் பின்பற்றுதல்.

*மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தனித் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

"நீர் தூய்மை கெடுதலைத் தடுத்தல், கட்டுப்படுத்தல், நீர் பயன்படுத்த தக்கதாயிருத்தலைப் பராமரித்தல், தூய்மை கெட்ட நீரை மீண்டும் பயனுக்குக் கொண்டு வருதல் ஆகியவை தொடர்பான விவகாரங்கள் நாடாளுமன்றத்தில் சட்டம் கொண்டு

[திரு எஸ். என். இராசேந்திரன்] [1984 மார்ச் 7

வரப்படுவதன் மூலம், அஸ்ஸாம், பீஹார், குஜராத், ஹரியானா, ஹிமாச்சலப் பிரதேசம், ஜம்மு-காஷ்மீர், கர்நாடகா, கேரளா, மத்தியப் பிரதேசம், இராஜஸ்தான், திரிபுரா, மேற்கு வங்காளம் முதலிய மாநிலங்களில் முறைப்படுத்தப்படவேண்டும் என்பதற்கு இந்த மாநிலங்களின் சட்டமன்றங்கள் அனைத்திலும் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 252 ஆம் பிரிவின் (1) பகுதியின்படி தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளபடியால், 1974 ஆம் ஆண்டு நீர் (தூய்மை கெடுதலைத் தடுத்தல்—கட்டுப்படுத்தல்) சட்டத்தை (மத்தியச் சட்டம் 6/1974) நாடாளுமன்றம் இயற்றியுள்ளதாலும் தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தில் இரு அவைகள் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 252 ஆம் பிரிவின் (1) பகுதியின்படி, தீர்மானம் நிறைவேற்றி மேற்சொன்ன 1974 ஆம் ஆண்டு நீர் (தூய்மை கெடுதலைத் தடுத்தல்—கட்டுப்படுத்தல்) சட்டம் (மத்தியச் சட்டம் 6/1974) தமிழ்நாட்டில் மேற்கொள்ளப்பட்டு 1981 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 31 ஆம் நாளிலிருந்து இம்மாநிலத்தில் செயலுக்கு வந்துள்ளபடியாலும், மேற்சொன்ன சட்டம் சில நோக்கங்களுக்காக நாடாளுமன்றச் சட்டத்தின் மூலம் திருத்தப்படவேண்டும் என்கிற வகையில் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 252 ஆம் பிரிவின் (1) பகுதியின்படியும் அதன் (2) பகுதியின்படியும், அஸ்ஸாம், ஹரியானா, மேற்கு வங்காளம் ஆகிய மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவைகள் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றியுள்ளபடியாலும்,

மேற்சொன்ன தீர்மானங்களை ஒட்டி, 1978 ஆம் ஆண்டு நீர் (தூய்மை கெடுதலைத் தடுத்தல்-கட்டுப்படுத்தல்) திருத்தச் சட்டத்தை (மத்தியச் சட்டம் 44/1978) நாடாளுமன்றம் இயற்றியுள்ள படியாலும்,

1978 ஆம் ஆண்டு நீர் (தூய்மை கெடுதலைத் தடுத்தல்-கட்டுப்படுத்தல்) திருத்தச் சட்டத்தின் வாயிலாக 1974 ஆம் ஆண்டு நீர் (தூய்மை கெடுதலைத் தடுத்தல்-கட்டுப்படுத்தல்) சட்டத்தில் செய்யப்பட்ட திருத்தங்களைத் தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் பின்பற்றுவது அவசியம் எனக் கருதப்பட்டுள்ளபடியாலும், அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 252-ம் பிரிவைச் சேர்ந்த (1) (2) பகுதிகளில் வழங்கியுள்ள அதிகாரங்களால், 1978 ஆம் ஆண்டு நீர் (தூய்மை கெடுதலைத் தடுத்தல்-கட்டுப்படுத்தல்) திருத்தச் சட்டத்தின் வாயிலாக (மத்தியச் சட்டம் 44/1978) 1974 ஆம் ஆண்டு நீர் (தூய்மை கெடுதலைத் தடுத்தல்-கட்டுப்படுத்தல்) சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 6/1974) செய்த திருத்தங்களை தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் பின்பற்றவேண்டும் என்று இச் சட்டமன்றப் பேரவை இப்போது இதனால் தீர்மானிக்கிறது.''

திரு. எஸ். வரதராஜன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆலைகளிலிருந்து வெளியேறும் கழிவுநீரை தூய்மைப் படுத்துவது, அதைக் கட்டுப்படுத்துவது, அதை மீண்டும் பயன்

1984 மார்ச் 7] [திரு. என். வரதராஜன்]

படுத்தி அதைப் பராமரிப்பது என்ற வகையில் இன்று கொண்டு வரப்பட்டிருக்ககூடிய இந்தத் தீர்மானத்தை நான் வரவேற்கிறேன், வழிமொழிகிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறபோதே இந்தத் தீர்மானம் அமுலுக்கு வரத் தகுந்த காரியங்களிலே அரசு கவனமாக இருக்கவேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். இன்று தொழில்கள் நவீனப்படுத்தப்படுகின்ற நிலை இருப்பதால் அதிகமான அளவுக்கு கழிவு அதிகமாகி இரசாயனப்பொருட்கள் சுற்றுப்புற சூழ்நிலை மிகப் பெரிய அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டிலே தோல் பதனிடும் தொழில், கடந்த சில ஆண்டுகளிலே நடைபெற்றபோது 40 நாட்களுக்கு மேலாக சுண்ணாம்புக்குழியிலே ஊறவைத்துத்தான் பதனப் படுத்துவார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு இரசாயனப் பொருள் கள் மூலமாக சில நாட்களிலேயே பதனப்படுத்துப்படுகிறது என்ற காரணத்தினால் மிகக் கொடூரமான கழிவுகள் வெளியேறி அந்த வட்டாரத்தினுடைய சுற்றுப்புற சூழ்நிலையைப் பாதிக் கிறது, குடிநீர் பாதிக்கப்படுகிறது, விவசாயிகளின் உற்பத்தியைப் பெருமளவுக்குப் பாதிக்கிறது. சிறு தொழில் வளர்ச்சி தமிழகத் திலே ஏற்பட்டிருந்தாலும் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை சாயப் பட்டறைகள், சிமென்ட் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வரும் தூசி, புகை, அதைப்போலவே சாராய கலவைத் தொழிற்சாலை களிலிருந்து வரும் கழிவு இவைகளால் பல்வேறு பகுதிகளிலே சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலை பாதிக்கப்பட்டு குடிநீர் பாதிக்கப்படுகிற பிரச் சினை இருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொன்னால் திண்டுக்கல் நகரத்தைச் சுற்றியிருக்கிற பகுதிகளிலே சுமார் 5 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம்-விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அருமையான நிலங்கள்- பயனில்லாமல், பண்படுத்தப்படாமல் அழிந்து இருக்கிறது. காலங் காலமாக அதை நம்பி வாழ்ந்தவர்கள் இன்றைக்கு எதுவுமே இல்லாமல் நகர்ப்புறங்களிலே கூலிவேலை செய்யக்கூடிய நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள். இதை ஒரு உத்திரவு மூலமாக அமல் நடத்த முடியும் என்ற நிலைமை இருக் கிறது. வேறு ஒரு அமைச்சர் இதற்குப் பொறுப்பை ஏற்றிருந்தார். புதிய அமைச்சர் இப்போது இருக்கிறார்கள். அதிலே பிரச்சினையில்லை. அவர் திண்டுக்கல்லுக்கு வந்தபோது அமல்படுத்துகிற உத்திரவைப் போட்டால் அமல் படுத்தினால்தான் தொழிற்சாலைகளுக்கு லைசென்ஸ்கள் வழங் கப்படும் என்ற உத்திரவைப் போட்டிருக்கிறோம். ஆனால் அந்த உத்திரவு அமலாகவில்லை. காரணம் சிறிய சிறிய தொழில் அதிபர்கள் அதற்காக இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற தொழில் களின் மூலமாக மத்திய சர்க்கார், அது வைத்திருக்கிற தொழில் அபிவிருத்திக் கார்ப்பரேஷனுக்கு வருமானம் வருகிறது. அதிலே

50 கோடி ரூபாய் இப்போது மூலதனமாக சேர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அவ்வாறு சேர்த்து வைத்திருக்கிற பணம்—அன்னியச் செலாவணியை ஈட்டித்தருகின்ற இந்தத் தொழில்களினால் மத்திய சர்க்கார் வருமானம் பெற்று அந்தப் பணத்தைச் சேகரித்து வைத்திருக்கிறது—எந்தவிதமான உபயோகமும் இல்லாமல் அந்தப் பணம் முடங்கி இருக்கிறது. ஆகவே அந்த நிதியைப் பெற்று இந்த கழிவு நீரை சுத்தப்படுத்தவேண்டும். மாநில அளவிலே மாநில அரசு தன்னுடைய பங்கை கொடுத்தாலும் நம்மாலே மட்டும் இதை நிறைவேற்றிவிட முடியாது. வெறும் உத்திரவு மூலம் இதை நிறைவேற்றிவிட முடியாது. தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய நல உரிமைகள் இதிலே அடங்கியிருக்கிற காரணத்தினால் மத்திய அரசிடமிருந்து அதைப் பெறவேண்டும். குறிப்பாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற விவசாயிகளுக்கு வேறு தொழிலே இல்லாத காரணத்தினால் அரசு இரண்டு காரியங்களைச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. மேட்டூர் கெமிக்கல்ஸிற்குப் பக்கத்திலே இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு இதற்காக ஆயிரம் ரூபாய் நட்ட ஈடு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு நட்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டும். அழிந்திருக்கிற நிலங்களைப் பண்படுத்த அரசு உதவிடவேண்டும். இவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற பகுதிகளிலே எல்லாம் 70 அடி தோண்டினாலும், போரிங் போட்டாலும் தண்ணீர் உப்புத் தண்ணீராக, சுகாதாரத்திற்கு ஏற்றபடி இல்லாத தண்ணீராகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே அந்தப் பகுதிகளிலே எல்லாம் கூட்டுக் குடிநீர் திட்டத்தை அமல்படுத்த திட்டமிடவேண்டும். எப்போதும் அவர்கள் குடிநீரைப் பொறுத்தவரைக்கும் சுற்றுப்புற சூழ்நிலை பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால் பிரச்சினை இருக்கிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும். சிறிய தொழில் அதிபர்கள் கழிவு நீரைச் சுத்தப்படுத்துவதற்கு நிதி ஆதாரங்களைக் கொடுக்கவேண்டும். அல்லது அவர்களுக்குக் கடன்களைக் கொடுத்து திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். பெரிய தொழில் அதிபர்கள் உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லவேண்டும். சிமின்ட் தூசியினால் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் சிமின்ட் படிந்த தரைபோன்று மாறிவிட்டன, விளையவில்லை, சுகாதாரமும் பாதிக்கப்படுகிறது, தென்னைமரம் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, மிகப் பெரிய ஆபத்தான காரியங்களைத் தடுக்கின்ற தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுகிறபோது பயனுள்ள காரியங்களில் அரசு ஈடுபடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன், வணக்கம்.

(மாலை 6-20)

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, குடிநீர் கெடுதல் மற்றும் தூய்மைப் படுத்துவது என்ற சட்டத்தின் மீது சில கருத்துக்களை கூற நான் ஆசைப்படுகிறேன். வளர்ந்து வருகின்ற நாட்டில் தொழி

லும் தொழிற்சாலையும் மிக அவசியம். ஆனால் இந்த தொழிற்சாலைகளுக்கு முன் அனுமதி வழங்குகின்றபோது அந்த தொழிற்சாலைகளுடைய கழிவு நீரை எப்படி மக்களுக்கு கெடுதல் இல்லாத முறையில் அதை தடுத்து ஏனைய வழிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று அந்த அனுமதியோடு முன் அனுமதிகளை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக நீர் கெடுதலைப் பொறுத்தவரையில், சாராய தொழிற்சாலை, கரும்பு ஆலைகள், சாய பட்டறை தொழிற்சாலைகள், தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் இப்படி குடி நீரை கெடுக்கின்ற பெரும்பாலான தொழிற்சாலைகள் அந்த கழிவு நீரை சமீபத்தில் இருக்கக்கூடிய ஆறுகளிலோ, குட்டைகளிலோ அல்லது குளங்களிலோ விடுகின்றபோது அந்த ஆற்று நீர் குடிப்பதற்கு உபயோகம் இல்லாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. குறிப்பாக திருப்பூரில் உள்ள சாய பட்டறை கழிவுநீரை நொய்யலில் விடுகின்ற போது என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கக்கூடிய சில ஊர்கள் அந்த நொய்யல் ஆற்றில் வருகிற கழிவுநீர் வருகிற காரணத்தால் அறவே குடிநீர் கெட்டு அது உப்பு நீராக மாறக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதற்கு மாற்று ஏற்பாடு நிச்சயமாக செய்ய வேண்டிய அவசியம் அரசுக்கு ஏற்படுகிறது.

அதுபோல என்னுடைய தொகுதியிலே துடுப்பதி ஊருக்குப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய வீராச்சிபாளையம் என்ற ஊரில் உள்ள சாயப்பட்டறை தொழிற்சாலையில் அங்கு சாயத்தை நனைத்து அந்த கழிவு நீர் பூராவும் அந்தப் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய குடி நீர் கெட்டு விடுகிறது. உதாரணமாக பவானி சமீபத்தில் இருக்கக்கூடிய அந்த சாராய தொழிற்சாலையிலிருந்து பவானி ஆற்றில் வருகின்ற அந்த கழிவு நீர் விவசாயத்திற்கும், குடிப்பதற்கும், ஏன், அங்கே இருக்கக்கூடிய நீரில் ஒரு பித்தளை சாமானை எடுத்துச் சென்று நனைத்தாலோ அல்லது அந்தக் காற்றுப் படுகின்ற சமயத்திலோ அந்த பித்தளை சாமான் வேறு மாதிரி ஒரு நிறத்தில் மாறக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது.

அதே போல் சிமெண்டு தொழிற்சாலை, அது திருநெல்வேலியில் உள்ள தொழிற்சாலையாக இருந்தாலும் அல்லது சேலத்தில் இருக்கக்கூடிய சங்ககிரி தொழிற்சாலையாக இருந்தாலும் எங்கள் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலையாக இருந்தாலும் அந்தப் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய விவசாய பூமிகள் அனைத்தையும் விவசாயத்திற்கு லாயக்கு இல்லாத ஒரு சூழ்நிலைக்கு அந்த புகையிலிருந்து சிமெண்டுகள் பரவி கெடுத்து விடுகின்ற ஒரு நிலைமைக்கு வந்து விடுகிறது. ஆகவே, இம்மாதிரியான இடங்களில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற அந்த விவசாயிகளுக்கு இம்மாதிரி

யாக அரசுத் தரப்பிலே நஷ்டயீடு கொடுப்பதோடு, பல்வேறு இடங்களில் குடிதண்ணீருக்குப் பாதிப்பு ஏற்படுகின்றபொழுது அந்தத் தண்ணீரைச் சுத்தப்படுத்துகின்ற நேரத்தில் வேறு இடங்களிலேயிருந்து குடிதண்ணீர் வழங்குவதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு சுற்றுச் சூழல் மாசுக் கட்டுப்படுத்தல் துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நான் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நீர் தூய்மை கெடுதலைத் தடுத்தல் அல்லது கட்டுப்படுத்தல் அல்லது நீர் பயன்படுத்த தக்கதாயிருத்தலைப் பராமரித்தல் அல்லது தூய்மை கெட்ட நீரை மீண்டும் பயனுக்குக் கொண்டு வருதல் ஆகிய இப்படிப்பட்டவைகளைச் செய்ய நாடாளுமன்றத்திலே சட்டம் இயற்றியிருந்தாலும், மாநில அரசுகள் அதைப் பின்பற்றி, சட்டத்தின் மூலமாக இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியத்தை செய்வதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம்.

ஆனால், அரசுக்கு இரண்டு கடமைகள் இருக்கின்றன. ஒன்று, தொழில்களையும் வளர்க்க வேண்டும். அதே நேரத்தில், இரண்டாவதாக தொழில்கள் வளர்கின்ற ஒரு கால கட்டத்தில் அதனுடைய சுற்றுப் புறங்கள்—குடிதண்ணீர் மட்டுமல்லாமல், சுற்றுப்புறங்களிலுள்ள மக்கள் சுவாசிக்கின்ற காற்றுகூட கெடாமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டிய கடமையும் இருக்கிறது.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், இதிலே பெரும்பாலும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற மாவட்டம் என்று சொன்னால், வடாற்காடு மாவட்டம்தான் முதலில் வரும். சென்னையிலிருந்து பெங்களூருக்குச் செல்கின்றவர்கள் டிரெயினிலோ அல்லது பேருந்திலோ சென்றால் அவர்கள் கண்ணை மூடிக்கொண்டு சென்றாலும், துர்நாற்றம் வருகின்ற இடத்தில் கண்விழித்துப் பார்த்தால் ஒன்று அது இராணிப்பேட்டையாக இருக்கும் அல்லது வாணியம்பாடியாக இருக்கும். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை பல்லாண்டுக் காலமாக அங்கே நிலவி வருகிறது. அதைப் பற்றி இந்தப் பேரவையிலேயும் பலமுறை நாம் விவாதித்திருக்கிறோம்.

அதே நேரத்தில், வாணியம்பாடி, இராணிப்பேட்டை, ஆம்பூர் போன்ற இடங்களில் உள்ள தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளின் மூலமாக இந்தியப் பேரரசுக்குப் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அன்னியச் செலாவணியாகக் கிடைக்கிறது என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. இதே வேகத்தில் போய்க்

கொண்டிருந்தால் பக்கத்திலே உள்ள கிராமங்களிலே இன்னும் பத்து பதினைந்து ஆண்டுக் காலத்தில் பாலாற்றில் இருக்கின்ற தண்ணீரை எடுத்துக் குடிப்பதற்குப் பயன்படுத்த முடியாத ஒரு அபாயகரமான நிலை ஏற்பட்டு விடும். அதைப் போக்குவதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். இனி புதிதாகத் தொழில்களைத்துவங்குகின்றவர்களுக்குஅனுமதிவழங்கும்பொழுது கட்டுப்பாடு விதிக்க வேண்டும்; ஏற்கனவே தொடங்கப்பட்டு இருக்கின்ற தொழில்களின் தொழில் அதிபர்கள் இந்தப் பணியைச் செய்வதற்கு அவர்களிடத்தில் நிதி நிலைமை இல்லாமல் இருந்தாலும் கூட, எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறியதைப் போல, அரசாங்கமே கடனாக வழங்கிக்கூட இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துமாறு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போன்று, நாம் சென்னையிலேயிருந்து தெற்குப் பகுதிகளுக்குப் பஸ்களிலோ அல்லது டிரெயின்களிலோ சென்றால், செங்கற்பட்டை நெருங்கும் போது, சாராயத் தொழிற்சாலையின் வாடை வீசும்போது, நாமெல்லாம் செங்கற்பட்டுக்கு வந்து விட்டோம் என்று நினைவுபடுத்தும் விதத்தில் இருக்கிறது. அதற்கும் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்தாலன்றி, எதிர் காலத்தில் பாலாறே துர்நாற்றம் வீசும் தண்ணீராக மாறிவிடும் சூழ்நிலை இருக்கின்றது.

இதிலே அரசாங்கம் உடனடியாக முதல் கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஏற்கனவே பல சட்டங்களை நாம் இயற்றியிருந்தாலும், அவைகளெல்லாம் ஏட்டளவிலே இருக்கின்றனவே தவிர, நடைமுறையிலே நல்ல முறையில் செயல்படும் விதத்தில் இல்லை. எனவே, இந்தச் சட்டமும் அப்படி இருந்துவிடாமல், இதை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த வேண்டும். அவ்வாறு செயல்படுத்தி, விவசாயிகளுக்கு இறைவைப் பாசனத்திற்கு வேண்டிய தண்ணீர் பாதிக்கப்படாமலும், அதே நேரத்திலே கிராமங்களுக்கு நல்ல குடிதண்ணீர் கிடைக்கின்ற விதத்திலேயும், சுற்றுப்புறங்களிலே உள்ள கிராம மக்கள் நல்ல காற்றைச் சுவாசிக்கவும், நல்ல வழிவகை காண அரசு முயல வேண்டுமென்று கோரி நான் முடித்துக் கொள்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

(மாலை 6–30)

* மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இப்படி ஒரு துறை தமிழகத்திலே சமீபத்திலேதான் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

[திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன்] [1984 மார்ச் 7

இந்தச் சட்டத்தை மத்திய அரசு 1974 ஆம் ஆண்டு தான், கொண்டு வந்தது. இந்தச் சட்டம் அஸ்ஸாம், பீகார், குஜராத், ஹரியானா, ஹிமாச்சல பிரதேசம், இராஜஸ்தான், ஜம்மு-காஷ்மீர் கர்நாடகா, கேரளா, மத்திய பிரதேசம், திரிபுரா ஆகிய மாநிலங்களில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்தச் சட்டத்தின் வாயிலாக ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் வாரியங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதேபோல் தமிழகத்திலே 1978-லேயே வாரியம் அமைக்கப்பட்டு செயல்பட்டு வந்தாலும் கூட, இதை இன்னமும் தீவிரப்படுத்தவேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தால் மத்திய அரசு 1974-ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்ட சட்டத்தில் திருத்தங்கள் கொண்டு வந்து மற்ற மாநிலங்களிலும் அமலுக்குக் கொண்டுவந்திருக்கின்றது. நமது மாநிலத்திலே 1981-ஆம் ஆண்டு இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தினை அமலுக்குக் கொண்டு வந்து தீவிரப்படுத்த வேண்டும் என்று முயற்சி எடுத்தும், மன்றத்திலே அனுமதி பெறாத சூழ்நிலையில் இன்றைக்கு இந்தத் திருத்தம் இங்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றது. இதன் வாயிலாக நீர், நிலம், ஆகாயம் ஆகிய இந்த 3 பிரிவுகளிலும் தூய்மையைப் பாதுகாப்பது என்ற நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில் இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றது.

நீர், நிலம், ஆகாயம் ஆகியவற்றிலே தூசு படிவதற்கான காரணங்களையும், எந்தத் தொழிற்சாலைகளால் அல்லது எந்தத் தொழிலால் இது ஏற்படுகின்றது என்பதையும் இந்த வாரியம் ஆராய்ந்து அந்தத் தொழிற்சாலைகள் அனைத்தும் இந்த வாரியத்திலே 6 மாதத்திற்குள் பதிவு செய்துகொள்ள வேண்டும் என்ற முறையினை அவர்களுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறோம். அந்தக் காலக்கெடு 31—3—1984-ல் முடிகின்றது.

அடுத்து, தோல் பதனிடும் தொழில்களைப் பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வருகின்ற கழிவு நீரால் ஏற்படுகின்ற தூய்மைக் கேடுகளை எந்த வகையிலே நீக்கவேண்டும் என்று அவர்களோடு இரண்டு மாதத்திற்கு ஒரு முறை கலந்து பேசி, வழிவகைகளைக் கேட்டு அவற்றை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்று அந்த தோல் பதனிடும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு அறிவுறுத்தப்படும். அதையும் மீறி அவர்கள் கவனவீனமாக இருந்தால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே கழிவு நீரை, நல்ல நீராக மாற்றி ஆற்றிலோ அல்லது கிணற்றிலோ விட வேண்டும் என்பதுதான் இச்சட்டத்தின் நோக்கமாகும். அதைச் சரியான முறையில் நிறைவேற்ற வேண்டிய வழிவகைகளை இந்த வாரியம் காட்டும். ஆனால் அதை அவர்கள் செய்யத் தவறினால் அவர்கள் மீது கிரிமினல் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கான

1984 மார்ச் 7] [திரு. எஸ். என் இராசேந்திரன்]

திருத்தமும் இந்தத்திருத்தத்திலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றது. அதன்படி முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட்டிடம் தான் இந்தச் குற்றச்சாட்டுகளைக் கொண்டு சென்று செய்யத் தவறியவர்களிடம் காரணம் கேட்டு, தவறியதற்காக இரண்டாண்டுகள் வரை ஜெயில் தண்டனையும், இரண்டாயிரம் ரூபாய் வரை அபராதமும் விதிக்கப்படும் என்ற அளவிலே இங்கே திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆகாயத்திலே ஏற்படுகின்ற சீர்கேடுகளைப் பொறுத்தவரையில் பொலூஷன் என்பதற்காகத் தனிச் சட்டம் இருக்கின்றது. பொலூஷன் என்பது ஆகாயத்தில் தூசு படிவது. அதாவது சிமெண்ட் ஆலைகள் போன்றவற்றிலிருந்து வெளி வருகின்ற புகைகளைத் தடுப்பதற்கான வழிவகைகளும் இங்கு இருக்கின்றன எனவே சிமெண்ட் ஆலை அதிபர்களும் இதிலே பதியச் சொல்லி விண்ணப்பம் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அதற்கும் காலக்கெடு 31-3-1984 உடன் முடிகின்றது. அதற்குப் பிறகுதான் அவர்களுக்கு வழி முறைகளைக் காட்டுவார்கள். ஆகவே இந்தத் துறை எடுக்கின்ற முயற்சி காற்றிலும், நீரிலும், நிலத்திலும் தூய்மை காண வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். ஆகவே இதிலே பேசுகின்றபோது விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் மட்டும்தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று இங்கே சொன்னார்கள். ஆனால் அனைத்து மக்களும் இதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். மிருகங்களும் பாதிக்கப்படுகின்றன. இதனால் மரங்கள் கூட பாதிக்கப்படுகின்றன என்றெல்லாம் கூறப்படுவதால் அனைத்தையும் பாதுகாக்கக்கூடிய ஒரு மிகப் பெரிய பொறுப்பை இது வகிக்கின்றது.

ஆகவே, பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நட்டயீடு அளிப்பதோ அல்லது தொழில் அதிபர்களுக்கும் பணம் கொடுத்து இதைச் செய் என்று சொல்வதோ இந்தத் துறையின் வேலை அல்ல, வழி வகைகளைக் காட்டும். செலவினங்கள் அதிகம் இல்லாத வகையிலே மேலை நாடுகளிலே, அண்டை மாநிலங்களிலே பின்பற்றுவதைப் போல அந்தத் தொழில்கள் மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டும். தூய்மை காக்கப்பட வேண்டுமென்ற அடிப்படையில்தான் இதைச் செவ்வனே நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தம் மைய அரசால் கொண்டு வரப்பட்டு இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே அதை நடைமுறைப் படுத்துவதற்கான முயற்சியை எடுப்பதற்கான தீர்மானத்தைத் தான் முன்மொழிகின்றேன். ஆகவே, இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றித் தருவதன் வாயிலாக, தூய்மையைக் காப்பதாக அர்த்தம் என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1984 மார்ச் 7

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. என். வரதராஜன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்குப் பின்னாலே ஒன்றை நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டிலேயிருந்து ஏற்றுமதியாகக் கூடியதிலிருந்து பெறக்கூடிய வருவாயிலே ரூ. 100 கோடி வரையிலும் மத்திய அரசாட்சி தோல் அபிவிருத்தி கார்ப்பரேஷன் என்ற பெயரிலே பணத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறது. நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே பெரிய அதிபர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கையை எடுக்க அரசு முயற்சி செய்வதை வரவேற்கிறேன். சாதாரண சிறு தொழில் அதிபர்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய முறையிலே அந்தப் பணத்தைக் கொடு என்று நாம் வற்புறுத்துவதிலே என்ன சங்கடம் இருக்கிறது. அவ்வாறு அரசு முயற்சிக்கலாம் அல்லவா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அப்படிப்பட்ட கழிவு நீர் வராமல் தொழிற்சாலை உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்பது ஏற்கனவே இருந்து வந்திருக்கிறது. அதைத் தவறித்தான் இப்பொழுது கழிவு நீர் வெளி வரக்கூடிய சூழ்நிலை இருப்பதால் அதை மீண்டும வலியுறுத்தி இந்தக் கழிவு நீரோ, அசுத்தமோ வராது மாசு படுத்தாத சூழ்நிலை வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளும். அவர்களால் முடியாத பட்சத்தில் அரசு கடன் கொடுப்பதைப் பற்றி—இதுவரையில் சிந்தித்துப் பார்க்கவில்லை—அரசு ஆராயும்.

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

" நீர் தூய்மை கெடுதலைத் தடுத்தல், கட்டுப்படுத்தல், நீர் பயன் படுத்த தக்கதாயிருத்தலைப் பராமரித்தல், தூய்மை கெட்ட நீரை மீண்டும் பயனுக்குக் கொண்டு வருதல் ஆகியவை தொடர்பான விவகாரங்கள் நாடாளுமன்றத்தில் சட்டம் கொண்டு வரப்படுவதன் மூலம், அஸ்ஸாம், பீஹார், குஜராத், ஹரியானா, ஹிமாச்சலப் பிரதேசம், ஜம்மு-காஷ்மீர், கர்நாடகா, கேரளா, மத்தியப் பிரதேசம், இராஜஸ்தான், திரிபுரா, மேற்கு வங்காளம் முதலிய மாநிலங்களில் முறைப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதற்கு, இந்த மாநிலங்களின் சட்ட மன்றங்கள் அனைத்திலும் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 252-ஆம் பிரிவின் (1) பகுதியின் படி தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளபடியால், 1974-ஆம் ஆண்டு நீர் (தூய்மைக் கெடுதலைத் தடுத்தல்-கட்டுப்படுத்தல்) சட்டத்தை (மத்தியச் சட்டம் 6/1974) நாடாளுமன்றம் இயற்றியுள்ளதாலும் தமிழ் நாடு சட்ட மன்றத்தில் இரு அவைகள் இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டத்தின் 252-ஆம் பிரிவின் (1) பகுதி

யின்படி, தீர்மானம் நிறைவேற்றி மேற்சொன்ன 1974-ஆம் ஆண்டு நீர் (தூய்மை கெடுதலைத் தடுத்தல்-கட்டுப்படுத்தல்) சட்டம் (மத்தியச் சட்டம் 6|1974) தமிழ்நாட்டில் மேற்கொள்ளபட்டு 1981-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 31-ஆம் நாளிலிருந்து இம்மாநிலத்தில் செயலுக்கு வந்துள்ளபடியாலும், மேற்சொன்ன சட்டம் சில நோக்கங்களுக்காக நாடாளுமன்றச் சட்டத்தின் மூலம் திருத்தப் பட வேண்டும் என்கிற வகையில் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 252-ஆம் பிரிவின் (1) பகுதியின்படியும் அதன் (2) பகுதியின்படியும், அஸ்ஸாம், ஹரியானா, மேற்கு வங்காளம் ஆகிய மாநிலச் சட்ட மன்றப் பேரவைகள் தீர்மானங்கள் நிறை வேற்றியுள்ளபடியாலும்,

மேற்சொன்ன தீர்மானங்களை ஒட்டி, 1978 ஆம் ஆண்டு நீர் (தூய்மை கெடுதலைத் தடுத்தல்-கட்டுப்படுத்தல்) திருத்தச் சட்டத்தை (மத்தியச் சட்டம் 44|1978) நாடாளு மன்றம் இயற்றியுள்ளபடியாலும்,

1978-ஆம் ஆண்டு நீர் (தூய்மை கெடுதலைத் தடுத்தல்-கட்டுப்படுத்தல்) திருத்தச் சட்டத்தின் வாயிலாக 1974-ஆம் ஆண்டு நீர் (தூய்மை கெடுதலைத் தடுத்தல்-கட்டுப்படுத்தல்(சட்டத்தில் செய்யப்பட்ட திருத்தங்களைத் தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் பின்பற்றுவது அவசியம் எனக் கருதப்பட் டுள்ளபடியாலும்,

அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 252-ஆம் பிரிவைச் சேர்ந்த (1) (2) பகுதிகளில் வழங்கியுள்ள அதிகாரங்களால், 1978-ஆம் ஆண்டு நீர் (தூய்மை கெடுதலைத் தடுத்தல்-கட்டுப்படுத்தல்) திருத்தச் சட்டத்தின் வாயிலாக (மத்தியச் சட்டம் 44|1978 1974ஆம் ஆண்டு நீர் (தூய்மை கெடுதலைத் தடுத்தல்-கட்டுப்படுத்தல்) சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 6|1974) செய்த திருத்தங்களை தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் பின்பற்ற வேண்டும் என்று இச்சட்ட மன்றப் பேரவை இப்போது இதனால் தீர்மானிக்கிறது.''

தனித்தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறை வேற்றப்பெற்றது.